

Sygn. akt VI Gz 160/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w F.

przeciwko M. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na pkt (punkt) III (trzeci) postanowienie o kosztach procesu zawartego w wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11 kwietnia 2016 r., sygn. akt V GC 1330/15

postanawia :

- 1) oddalić zażalenie,
- 2) zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 300,00 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2016 r., sygn. akt V GC 1330/15, sprostowanym postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2016 r., Sąd Rejonowy w Toruniu w pkt I zasądził od pozwanej M. W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w F. kwotę 83,29 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty, w pkt II zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 10.000,00 zł za okres od dnia 7 maja 2015 r. do dnia 8 czerwca 2015 r. i umorzył postępowanie w pozostałej części, a w pkt III zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.447,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k.60 i k.61).

Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd ten wskazał, że co do zasady strona powodowa wygrała proces, ponieważ pozwana zapłaciła należność w kwocie 10.000,00 zł na rzecz powódki w dniu 8 czerwca 2015 r., a zatem z opóźnieniem oraz po wytoczeniu powództwa o tę kwotę. W konsekwencji, co do zasady stroną przegrywającą jest pozwana; wobec czego powinna ponieść koszty procesu. W ocenie Sądu Rejonowego dochodzona należność nie była sporna, a pozwana nie zapłaciła tej kwoty w terminie z powodu trudności finansowych. Jak zauważył Sąd Rejonowy, data 10 czerwca 2015 r. pojawiła się dopiero w późniejszym piśmie procesowym pozwanej, nie była ona wskazana w sprzeciwie. W sprzeciwie pozwana podała jedynie, iż „zapłata nastąpi w najbliższym możliwym okresie”. Zdaniem Sądu Rejonowego nie oznacza to jednak, że nastąpiło umowne przedłużenie terminu zapłaty i że powódka godzi się na taką sytuację oraz ma czekać biernie aż pozwana zapłaci. W rezultacie Sąd Rejonowy ustalił, że wymagalność roszczenia nastąpiła w dniu 29 marca 2015 r., zgodnie z datą na fakturze, ponieważ strona pozwana nie udowodniła,

aby powódka definitywnie zgodziła się na prolongatę terminu płatności w ogóle, a tym bardziej do dnia 10 czerwca 2015 r. (k.66-67).

Powyższe postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt III wyroku zaskarżyła pozwana domagając się jego zmiany poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki jedynie kwoty 150 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych. Pozwana zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 98 § 3 k.p.c., art. 203 § 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie oraz art. 98 § 1 i art. 101 k.p.c. polegające na uznaniu, że pozwana jest stroną przegrywającą sprawę, a tym samym obowiązana zwrócić powódce koszty postępowania. W uzasadnieniu zażalenia pozwana wskazała m.in., że skoro Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku stwierdził, że opłatę od pozwu ustalił w wysokości 30 zł uznając, że taka właśnie kwota opłaty w istocie obciąża pozwaną i nie można obciążać jej opłatą stosunkową w wysokości 505 zł, tj. od wartości żądanej pierwotnie przez powoda, to tym samym przyznał, że żądanie strony powodowej opiewa jedynie na kwotę ewentualnych odsetek, o co poniekąd sam powód wnosił poprzez złożone oświadczenie w cofniętym przez siebie powództwie. Tym samym, w ocenie pozwanej, zasądzenie przez Sąd Rejonowy od pozwanej na rzecz powódki kwoty w wysokości 2.447 zł tytułem zwrotu kosztów procesu jest nieuzasadnione i sprzeczne z art. 98 § 3 k.p.c. W konsekwencji, zdaniem pozwanej należało zasądzić na rzecz powoda koszty procesu obejmujące opłatę sądową od pozwu w kwocie 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie nie większej, niż 120 zł. Pozwana podniosła ponadto, iż płatność należności głównej względem pozwanej została uregulowana zgodnie z ustaleniami ze stroną powodową, a pozwana dowiedziała się o pozwie dopiero w dniu otrzymania nakazu zapłaty (k.74-77).

W odpowiedzi na zażalenie powodowa spółka wniosła o jego oddalenie i zasądzenie od pozwanej na rzecz jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska powódka wskazała, iż Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż skoro pozwana dokonała zapłaty po wniesieniu pozwu to jest stroną przegrywającą i w związku z tym odpowiedzialną za koszty procesu (k.93).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej – jako bezzasadne – podlega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

W sprawie brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że pozwana zapłaciła dochodzone pozwem należność przed datą wniesienia pozwu, co w świetle art. 98 § 1 k.p.c. wyklucza możliwość uwzględnienia jej zażalenia.

Jak trafnie ustalił Sąd pierwszej instancji, pozwana nie wykazała, aby strony ustaliły nowy, późniejszy termin płatności należności dochodzonej pozwem (art. 6 k.c.). Pozwana faktycznie uiściła zatem na rzecz powódki należność w kwocie 10.000,00 zł z opóźnieniem, tj. po dacie wymagalności roszczenia przypadającej na dzień 29 marca 2015 r. oraz po dacie wytoczenia powództwa, co miało miejsce w dniu 7 maja 2015 r. Pozwana nie kwestionowała w toku postępowania przed Sądem I instancji należności głównej, ani należności z tytułu odsetek. W tej sytuacji pozwana, pomimo cofnięcia przez powódkę powództwa w zakresie kwoty 10.000,00 zł, jest co do zasady stroną, która proces przegrała; wobec czego to na niej ciąży obowiązek zwrotu kosztów procesu stronie powodowej.

Nie jest zasadne stanowisko pozwanej, iż ustalenie opłaty sądowej od pozwu na kwotę 30 zł, zasądzenie przez Sąd Rejonowy od pozwanej na rzecz powódki kwoty w wysokości 2.447 zł tytułem zwrotu kosztów procesu jest nieuzasadnione i sprzeczne z art. 98 § 3 k.p.c. Zauważyć bowiem należy, iż zgodnie z dyspozycją art. 25 § 2 k.p.c., po doręczeniu pozwu sprawdzenie wartości przedmiotu sporu może nastąpić jedynie na zarzut pozwanego zgłoszony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Tymczasem pozwana w toku procesu przed Sądem I instancji przed wdaniem się w spór do istoty sprawy nie podniosła zarzutu odnośnie niewłaściwego oznaczenia wartości przedmiotu sporu. Z tego względu, Sąd Rejonowy zasądził koszty procesu w prawidłowej wysokości, tj. w kwocie 2.447 zł biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu wskazaną w pozwie, tj. kwotę 10.084 zł, której to wartość pozwana nie kwestionowała.

Zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W świetle stanowiska utrwalonego zarówno w judykaturze, jak i w doktrynie prawniczej, stroną przegrywającą proces w przypadku cofnięcia pozwu jest - co do zasady - powód, bowiem umarżając postępowanie sąd nie bada merytorycznie sprawy. Wyjątkowo, gdy cofnięcie pozwu stanowiło skutek spełnienia świadczenia przez pozwanego po wytoczeniu powództwa, ten ostatni uznany być może za przegranego w procesie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 1 lutego 2011 r., sygn. akt I ACz 34/11), z którą to sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, ponieważ pozwana uściła należność dochodzoną pozwem już po wytoczeniu powództwa, tj. po dniu 7 maja 2015 r.

Reasumując, Sąd Rejonowy zasadnie obciążył pozwaną kosztami procesu poniesionymi przez powódkę. Pozwaną należało traktować jako stronę przegrywającą, albowiem zaspokoila roszczenie powódki po dacie wytoczenia powództwa. Tym samym nie można przyjąć, iż pozwana nie dała powódce podstaw do wystąpienia z powództwem. W zaistniałych okolicznościach dochodzenie roszczeń przez powódkę na drodze sądowej było bowiem konieczne i uzasadnione.

W konsekwencji zażalenie pozwanej podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 2 sentencji postanowienia zasądając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 300,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości minimalnej stawki przewidzianej taksą radcowską stosownie do art. 98 i art. 99 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c.

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

Z.(...)

1) (...)

2) (...)

- (...)

- (...)

3) (...)

T.(...)